

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *K. J.*

Cím: .....

„SZÁZHETVEN ESZTENDŐ”

Forrás: — Könyv a Goldberger-gyár történetéről —

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Tárgy:

384.35

Hely:

Idő:

1924. u.

Személy:

Helyszám:

1385 — All. Karn

Sok hónappal ezelőtt egy feketehajú, rokonszenves külsejű fiatalember jelent meg a Goldberger gyárban. Szinte varázslatos gyorsasággal tünt fel a gyár legkülönbözőbb helyein, észlelgetett, akivel csak tudott, megnézett mindent, amit lehetett és közben fáradhatatlanul egyzetelt.

Hamarosan kiderült, hogy a fiatalembert Győri Györgynek hívták, író, megírta a MÁVAG történetét és még ebben az évben, a Goldberger gyár történetét adja közre a gyár létezésének százhetvenedik évfordulója alkalmából.

Győri György nagy lendülettel és szorgalommal fogott hozzá ehhez a munkához. Ez a lendület és szorgalom később sem csökkent. Győri felkutatta a gyárban található adatokat, az Országos Levéltárban és különféle könyvtárakban található feljegyzéseket, meg régi újságok, folyóiratok cikkeit. Mindezt feljegyeztet és mindent rendezett, értékelte.

Irtak már könyvet a Goldbergről, azaz, inkább a Goldbergerekről. Az a könyv ugyanis inkább a gyár alapítójának és leszármazottainak egyoldalú, családi krónikája volt, különös tekintettel Goldberger Leó mű-

ködésére. Győri György könyve a család és a gyár történetét történelmi háttér, a társadalmi viszonyok helyes és határozott megrajzolásával tárja elénk. Így kapunk hű képet arról, hogyan jött létre a kapitalizmus hatására, hogyan fejlődött egyre nagyobbá Magyarország egyik legrégebbi gyára.

★
Nem regény ez a könyv, írója nem is szánta annak, bár hősei vannak. Hőse a festő- és nyomóipar, amelynek fejlődését az író rendkívül érdekesen, vonzóan, tanulságosan és a szó legjobbjak értelmében szórakoztató módon írta meg és hőse a könyvnek a munkásság, a történet kezdetétől napjainkig. Ez a könyv sokkal többet tartalmaz, mint amennyit egy regényben meg lehetne írni. A „Százhetven esztendő” mindenki számára, még az úgynevezett kívülállók számára is nyújt valamit és nem éppen keveset. Elsősorban mégis, természetesen, gyárunk dolgozóit érdekli. A gyár régebb

dolgozói — akik közül sokan név szerint szerepelnek a könyvben, a könyv olvasása után egészen bizonyosan sok érdekes és jellemző eseményre fognak még emlékezni, lesz miről mesélni a fiatalabbaknak. A fiatalok pedig a múlt alapján még jobban fel fogják ismerni helyzetüket

és felkészülnek a jövőre, hiszen a „Százhetven esztendő” történetének ők a folytatói, jövőbeni hősei.

Lapunkban több ízben közöltünk — leginkább szakmai — részleteket az akkor még csak készülő könyvből. Most a teljes mű elolvasása után nehezen

tudnánk elhatározni, hogy egyes műhelyek történetéből emeljünk-e ki részletet, vagy arról meséljünk-e, hogyan forgolódott Leó gazda a kisinas előtt gyönyörű új kabátjában, avagy miképpen tettek a felszabadulás után Goldbergerék fogadalmat, hogy minden erejükkel a demokráciát segítik? (A fogadalom után rengeteg árut feketéztek el!) Idézhetnénk a nagy kelenföldi sztrájkok történetéből is. De nem idézzünk! Ezt a könyvet mindenkinek el kell olvasni!

Aki pedig elolvassa, az úgyis gyakran fog idézni belőle.

K. J.